

endelig afgørelse på mange af de pågældende spørgsmål, vil en kapitalvindingsskat have stavnsbåndsvirkninger, som er langt strengere end det bånd, som stempelgebyrhøjelsen på 2½ pct. lægger på bevægeligheden på ejendomsmarkedet.

I henhold til det anførte måtte det imødeses, at der, hvis skødestemplet nedsættes med de 2½ pct., ville være en meget stor risiko for, at en almindelig kapitalvindingsskat på parcelhuse og ejerlejligheder ville samle et flertal i folketinget.

Under disse omstændigheder har fremskridtspartiets medlemmer af udvalget ikke turdet løbe risikoen for, at der ved gennemførelsen af forslaget om 2½ pct.-afgiften åbnes for udvidet kapitalvindingsskatning.

Under samrådet den 15. maj 1974 har finansministeren imidlertid klart over for udvalget præciseret, at regeringen mener med det den 15. marts 1974 fremsatte forslag at have opfyldt sine forpligtelser i henhold til forliget, og at han ikke på nuværende tidspunkt har tanke om at fremsætte forslag om, at flere parcelhuse og ejerlejligheder end nu inddrages under kapitalvindingsskatten, idet ministeren i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger.

Mindretallet har med tilfredshed bemærket sig foranstående udtalelse fra det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. For fremskridtspartiet er det nemlig aldeles afgørende, at skærpet kapitalvindingsskat på parcelhuse og ejerlejligheder ikke bliver følgen af, at ejendomshandelsomkostningerne nedsættes med de nu foreslåede 2½ pct.

Mindretallet kan herefter som led i det samlede forlig, der indebærer udgiftsbesparelser på 5 milliarder kroner på finansloven 1975-76 og indkomstskattelettelser på ca. 10 milliarder kroner i 1975, efter omstændighederne gå ind for den foreslåede nedsættelse af skødestemplet med 2½ pct. Så undgås det da, at de penge kommer i statskassen, og i den nu foreliggende situation vil det næppe indebære nogen mindskning af indkomstskattenedsættelsens størrelse.

De fra fremskridtspartiets side ventilerede tanker om, at 2½ pct.-afgiften omlægges, således at den første del af købesummen bliver afgiftslempet, og/eller at afgiften helt eller delvis kan berigtiges med pantebrev i

ejendommen, har ikke vundet genklang under udvalgets forhandlinger. Man afstår derfor fra at stille ændringsforslag.

Vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet har fremskridtspartiet kraftigt advaret mod de forfuskninger af ejendomshandelen, der vil blive resultatet, når afviklingen først skal ske om ca. 4½ måned. Finansministeren har imidlertid kraftigt fastholdt som betingelse for det økonomiske forlig, at ikrafttrædelsesdagen bliver den af ham foreslåede, den 1. oktober 1974. Under disse omstændigheder har mindretallet ikke turdet gå ind for det sagligt velfunderede radikale ændringsforslag om at anvende som skæringsdag den 15. maj 1974 — den dag, det blev bekendt for offentligheden, at den politiske afgørelse om stempelnedsettelsen var truffet. Trods alt drejer dette spørgsmål sig kun om en bagatel sammenlignet med det store perspektiv i kampen for stormedtrapning af indkomstskatten.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, idet mindretallet udtrykker sin dybe forundring over, at man i den økonomiske sammenhæng, hvor man pålægger befolkningen store byrder, kan tillade sig at afskaffe denne afgift, som lægger en dæmper på inflationen og indbringer et provenu på over 500.000.000 kr. om året, hvilken byrde nu skal bæres af arbejdsindkomsterne, samtidig med, at der fortsat indkasseres store arbejdsfri kapitalgevinster.

Ændringsforslag.

Af et *mindretal* (*Dahlggaard* (RV), *Gudme* (RV) og *Flygaard* (DR)):

Til § 2.

Paragraffen affattes således:

„§ 2. Denne lov træder i kraft straks og har virkning for dokumenter, hvis stempelpligt er indtrådt den 15. maj 1974 eller senere.“